

FONOS x Gibbs, Fatum

Sam już nie wiem, gdzie uciekam
Wena upadła jak pegaz lub jak spadające gwiazdy
Jak to jest, kiedy nic nie mam
Prócz jakiegoś przeświadczenia, że wrogiem może być każdy?
Co określa jedna cecha
Jeśli podejście się zmienia, kroki ustawiają wiatry?
Skoro naszym domem ziemia
Niespokojny jest ocean, życie wysysa jak wampir

Miałem plan, stopił się jakby był z sopli
A nad głową dach i w nim nie raz ludzie podli
Gdzie się schował dar, który miał relacje wzmocnić?
Przeszywa jak pocisk każdą z moich opcji
Męczy mnie ten stan, kiedy ciągle palą mosty
Stado dzikich małą jakby walczyło o kości
Zmienia się ten świat, całkiem pozbawiony troski
Nadmiaru emocji, na skraju wierności

Żyłem w błędzie, gdy przed każdym odkrywałem swoje wnętrze
Jakby fatum wypełniało moje serce (flauta w żaglu)
Sekret, jakie ludzie mają wobec mnie intencje
Jakby fatum wypełniało moje serce (flauta w żaglu)

Coś nam ciągle wisi nad głowami
Ten kocioł myśli niebezpieczny bywa jak dynamit
Wychylał tyka za tych, których nie ma z nami
I gaszę jak spliffa pamięć o tych, którzy siebie zaorali (zaorali)
Kiedyś dojdę tej prawdy (prawdy), gdzie zniknęły barwy (barwy)
Emocje spalone jak blanty, po drodze te kolce wbite chyba już w miejscu każdym (ej)
Niemy jak posąg, liczę dziury w starej boazerii
Tę grę przechodzę bosą z odrobiną pikanterii
Z ran się jeszcze nic nie zrosło, palą mnie jak termit
Dalej wybudzają nocą jak wiszący księżyc w pełni (ej)
To nie składa się jak origami
Nie mam instrukcji jak układać to latami
To uczucie pustki wcale nie lata mi
Jak mam w sobie zdusić, kiedy zbliżam się do granic? (ej)

Żyłem w błędzie, gdy przed każdym odkrywałem swoje wnętrze
Jakby fatum wypełniało moje serce (flauta w żaglu)
Sekret, jakie ludzie mają wobec mnie intencje
Jakby fatum wypełniało moje serce (flauta w żaglu)